

bcn
clàssics

Palau de la Música
L'Auditori

10
ANYS

30
01
26

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

**Toronto Symphony
Orchestra
Gustavo Gimeno
Bruce Liu
Anna Prohaska**

www.bcnclassics.cat

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

Toronto Symphony Orchestra
Gustavo Gimeno, director titular
Bruce Liu, piano
Anna Prohaska, soprano

30 de gener de 2026, a les 20h
Palau de la Música Catalana
Durada aproximada: 104 minuts amb mitja part inclosa

10 ANYS

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Concert per a piano núm. 2 en Do menor, op. 18

35'

Moderato

Adagio sostenuto

Allegro scherzando

Solista: **Bruce Liu**

Pausa 15 minuts

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 4 en Sol major

54'

Bedächtig, nicht eilen

In gemächlicher Bewegung, ohne Hast

Ruhevoll, poco adagio

Sehr behaglich

Soprano: **Anna Prohaska**

Toronto Symphony Orchestra

Gustavo Gimeno, *director musical*

VIOLÍ

Jonathan Crow

Concertino

*Tom Beck, càtedra de
concertino*

Matthew Hakkarainen

Concertino associat

Clare Semes

Concertino associat

Marc-André Savoie

Concertino adjunt

Luri Lee

Concertino adjunt

Eri Kosaka

Segon violí principal

Kun Yan

Segon violí principal adjunt

Atis Bankas

Yolanda Bruno+

Christina (Jung Yun) Choi

Sydney Chun

Amanda Goodburn

Bridget Hunt

Ah Young Kim

Shane Kim

Douglas Kwon

Erica Miller

Sergei Nikonov

Peter Seminovs

Jennifer Thompson

Angelique Toews

James Wallenberg

Virginia Chen Wells

Sandra Baron*

Sienna Cho*

Bora Kim*

Sarah Kim*

Lynn Kuo*

Lance Ouellette*

Lyssa Pelton*

Mark Skazinetzsky*

VIOLA

Rémi Pelletier

Principal

Theresa Rudolph

*Principal associada en
funcions*

Ashley Vandiver

*Assitent de principal en
funcions*

Ivan Ivanovich

Gary Labovitz

Diane Leung

Hezekiah Leung

Mary Carol Nugent+

Christopher Redfield

Evalynn Tyros

Carolyn Blackwell*

Emily Eng*

Brenna Hardy-

Kavanaugh*

VIOLONCEL

Joseph Johnson

Principal

*Violoncel principal patrocinat
pel Dr. Armand Hammer*

Emmanuelle Beaulieu

Bergeron

Principal associat

Winona Zelenka

Principal adjunt

Alastair Eng

Igor Geffer

Roberta Janzen

Song Hee Lee

Oleksander Mycyk

Lucia Ticho

Shira Mani*

CONTRABAIX

Jeffrey Beecher

Principal

Michael Chiarello+

Principal associat

Theodore Chan

Jesse Dale

Christopher Laven

Mark Lillie

Ben Heard*

Chantel Leung*

Doug Ohashi*

FLAUTA

Kelly Zimba Lukić

Principal

*Flauta principal patrocinada
pel Comitè de Voluntaris de
la Simfònica de Toronto*

Kayla Burggraf

Principal associada

Leonie Wall

Camille Watts

PICCOLO

Camille Watts

*Patrocinada per Cathy Beck i
Laurence Rubin*

OBOÈ

Sarah Jeffrey

Principal

Càtedra d'oboè principal

Cathy & Liddy Beck

Evan Yonce

Principal associat

Cary Ebli

Hugo Lee

CORN ANGLÈS

Cary Ebli

CLARINET

Eric Abramovitz

Principal

Càtedra de clarinet principal

Sheryl L. & David W.

Zhenyu (Johnny) Wang

Principal associat

Miles Haskins

Joseph Orlowski

CLARINET BAIX

Miles Haskins

FAGOT

Marlène Ngalissamy

Principal

Nicolas Richard

Principal associat

Samuel Banks

Fraser Jackson

CONTRAFAGOT

Fraser Jackson

TROMPA

Neil Deland

Principal

Càtedra de trompa principal

patrocinada pel Comitè de

Voluntaris de la Simfònica de

Toronto

Christopher Gongs

Principal associat

Audrey Good

Nicholas Hartman

Gabriel Radford

Jessie Brooks*

TROMPETA

Steven Woomert

Principal

Càtedra de trompeta

principal Drysdale/Kerr

Renata Cardoso

James Gardiner

Robert Weymouth*

TROMBÓ

Gordon Wolfe

Principal

Vanessa Fralick

Principal associada

Megan Hodge*

Trombó baix

TUBA

Mark Tetreault+

Principal

Chris Lee*

TIMBAL

David Kent

Principal

Joseph Kelly

Principal adjunt

PERCUSSIÓ

Charles Settle

Principal

Nicholas Matthiesen

Principal adjunt

Joseph Kelly

Daniel Morphy*

Trey Wyatt*

ARPA

Heidi Elise Bearcroft

Principal

Phoebe Powell*

TECLAT

Talisa Blackman*

BIBLIOTECARI

Michael Macaulay

Principal

CAP DE PERSONAL

David Kent

+ en excedència

* músic convidat

La TSO agraeix a Mary Beck el seu generós i llarg support com a patrocinadora dels músics a perpetuitat.

Sir Andrew Davis

Director llorejat, in memoriam

Peter Oundjian

Director emèrit

Steven Reineke

Director titular Pops

Daniel Bartholomew-Poyser

Director titular d'educació i
ambaixador de la comunitat

Nicholas Sharma

Director resident RBC

i director de la TSO

amb el generós suport del

Comitè de Voluntaris de la

Simfònica de Toronto

Emilie LeBel

Assessora de compositors

Liam Ritz

Compositor afiliat RBC

Toronto Symphony Orchestra

© TSO OpenHouse

Durant més d'un segle, l'Orquestra Simfònica de Toronto (OST) ha desenvolupat un paper fonamental en la configuració i celebració de la cultura canadenca. El compromís de l'OST amb l'excel·lència musical i la seva capacitat per crear vincles continuen sent tan forts com sempre. Amb una història plena de concerts i enregistraments aclamats, gires nacionals i internacionals i col·laboracions comunitàries de gran impacte, l'Orquestra es dedica a involucrar i enriquir les comunitats locals i nacionals mitjançant animades experiències musicals. El director musical Gustavo Gimeno aporta una àmplia visió artística, curiositat intel·lectual i sentit de l'aventura a la programació de l'orquestra de noranta-tres músics de Toronto, una de les ciutats més diverses del món.

Com a grup d'artistes, professors i defensors que comparteixen la creença que la música té el poder de guarir, inspirar i connectar persones de tots els àmbits de la vida, l'OST atrau públics joves i grans a través d'una sèrie d'iniciatives comunitàries, de salut i benestar i educatives: celebra jornades de portes obertes

i concerts gratuïts per al públic a la seva seu habitual, el Roy Thomson Hall. Les Relaxed Performances estan dissenyades per acollir millor els oients amb neurodiversitat, inclosos els que tenen trastorns de l'espectre autista, sensorials i de comunicació, TDAH i demència. Art of Healing, la seva col·laboració amb el Centre d'Addiccions i Salut Mental, dona suport als usuaris a través de la narració i la composició musical. Symphony for the Soul porta els membres de l'Orquestra al Centre Oncològic Princess Margaret per oferir-hi actuacions íntimes que animen i proporcionen moments de consol als pacients que reben tractament. TSOUND Connections aprofita la música i la tecnologia per connectar els músics de l'OST amb persones grans que reben cures per tal de reduir l'aïllament social i afavorir el seu benestar. El programa Morning with the Toronto Symphony Orchestra ofereix assaigs oberts per a estudiants de música de secundària de tota la zona metropolitana de Toronto. A través del programa School Concerts, més de trenta mil estudiants d'aquesta zona gaudeixen cada any de música orquestral en directe. En col·laboració amb la Biblioteca Pública de Toronto, Symphony Storytime compta amb membres de l'Orquestra que toquen en directe mentre es llegeixen llibres infantils, fet que amplia l'accés a l'alfabetització i l'educació musical per a famílies i infants. La Toronto Symphony Youth Orchestra, afiliada a l'OST, és un programa de formació gratuït que s'ha dedicat a cultivar les noves generacions d'artistes canadencs durant més de cinquanta anys.

Des del primer llançament de l'OST el 1952, els enregistraments han estat un component integral del llegat artístic de l'Orquestra. Dels més de cent cinquanta títols de la seva discografia, molts han estat reconeguts amb prestigiosos premis. Més recentment, el seu primer enregistrament amb el segell Harmonia Mundi, de renom internacional, *Turangalîla-Symphonie* de Messiaen, dirigida per Gustavo Gimeno, va guanyar el premi Juno 2025 a l'àlbum clàssic de l'any (gran conjunt). A més, l'enregistrament de 2019 de l'OST d'obres de Vaughan Williams, sota la direcció del director emèrit de l'OST Peter Oundjian, i l'enregistrament de 2021 de *Thaïs* de Massenet, sota la direcció del difunt director llorejat de l'OST Sir Andrew Davis, ambdós a Chandos, van guanyar premis Juno, i el primer també va rebre una nominació als Grammy®. Entre els enregistraments posteriors en el marc de la col·laboració de l'OST i Harmonia Mundi hi ha *Pulcinella* de Stravinsky (2025) i *El mandarí meravellós* de Bartók (2026).

L'orquestra està profundament agraïda a Marianne Oundjian per la seva generosa donació, que ha contribuït a donar suport a la presentació del Mestre Gustavo Gimeno en el seu debut com a Director Musical, en la gira inaugural de la TSO a Espanya.

Air Canada és la companyia aèria oficial de la gira europea de la TSO.

Gustavo Gimeno

Director titular

© Marco Borggreve

El mandat de Gustavo Gimeno com a desè director musical de l'Orquestra Simfònica de Toronto (OST) va començar la temporada 2020-2021.

Des del seu nomenament, ha revitalitzat el perfil artístic de l'Orquestra, ha connectat de la mateixa manera amb els músics i amb el públic, i ha aportat interpretacions d'obres conegudes, així com alguns dels sons més innovadors de l'actualitat. A més, ha supervisat una renovada implicació amb la comunitat i

ha establert les bases per a un ambiciós programa d'encàrrecs d'obres noves a compositors emergents i consagrats.

Durant la temporada 2025-2026, Gimeno i l'OST exploraran grans obres simfòniques, com les simfonies núm. 6, 8 i 9 de Beethoven, les simfonies núm. 3 i 5 de Prokòfiev, la simfonia núm. 4 de Mendelssohn i la simfonia núm. 9 de Mahler, així com composicions fonamentals de creadors contemporanis. Gimeno comparteix escenari amb solistes com Lang Lang, María Dueñas, Pablo Ferrández, Abel Selaocoe i Anoushka Shankar, entre d'altres. Com a punt destacable de la seva presència internacional, Gimeno i l'Orquestra s'embarquen en una gira europea per sis països en la qual actuen amb els solistes Bruce Liu, Patricia Kopatchinskaja, Anna Prohaska i Christina Landshamer.

El febrer de 2024 es va publicar el primer enregistrament comercial que Gimeno i l'OST van fer plegats, el maig de 2023, en el qual es commemora la *Turangalila-Symphonie* de Messiaen, com a part d'una nova col·laboració discogràfica amb Harmonia Mundi. Va guanyar el Premi Juno 2025 a l'àlbum clàssic de l'any (gran conjunt). Els enregistraments posteriors amb Harmonia Mundi inclouen *Pulcinella* de Stravinsky i *El mandarí meravellós* de Bartók. Això reforça la relació de Gimeno amb aquest segell discogràfic, per al qual va enregistrar l'*Stabat Mater* de Rossini, la *Messa di Gloria* de Puccini i els ballets *L'ocell de foc* i *Apollon musagète* de Stravinsky amb l'Orquestra Filharmònica de Luxemburg (OPL).

Gimeno va ser director musical de l'OPL durant una dècada, des de la temporada 2015-2016. La temporada 2025-2026 marca el seu any inaugural com a director musical del Teatro Real de Madrid. Com a director d'òpera, ha actuat en teatres de renom, com ara el Liceu de Barcelona, l'Opernhaus de Zúric i el Palau de les Arts Reina Sofia de València. També és molt sol·licitat com a director convidat simfònic arreu del món: la temporada 2025-2026 debutarà amb la Filharmònica de Nova York i tornarà a la Filharmònica de Los Angeles, i entre les seves actuacions recents més destacades figuren les realitzades amb l'Orquestra Simfònica de Chicago, l'Orquestra Filharmònica de Radio France, l'Orquestra Reial del Concertgebouw i la Filharmònica de Berlín.

El març de 2025, Gimeno va ser nomenat comanador de l'Orde del Mèrit Civil pel rei Felip VI d'Espanya. A més, després de la seva etapa a l'OPL, el gran duc de Luxemburg el va nomenar oficial de l'Orde del Mèrit Civil i Militar d'Adolf de Nassau.

Bruce Liu

Piano

Primer premi en el Concurs Internacional de Piano Chopin el 2021 a Varsòvia, s'ha consolidat com un dels talents més apassionants de la seva generació. Recentment s'ha presentat amb algunes de les millors orquestres del món, com ara l'Orquestra Simfònica de Boston, l'Orquestra de Filadèlfia, l'Orquestra Filharmònica de Nova York, l'Orquestra Simfònica de Chicago, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera i l'Orquestra Simfònica de Viena, sota la direcció de Honeck, Paavo Järvi, Nézet-Séguin, Pappano, Shani i Stasevska.

L'estiu de 2025 va debutar als BBC Proms amb la Philharmonia Orchestra dirigida per Rouvali, va actuar amb l'Orquestra Simfònica de Chicago dirigida per Alsop al Festival de Ravinia, i va fer gires per Europa amb l'Orquestra NCPA dirigida per Chung, així com amb la Royal Philharmonic Orchestra de Londres sota la batuta de Vasili Petrenko.

De la temporada 2025-2026 destaquen diverses gires internacionals importants: pel Japó amb l'Orquestra de l'Òpera Estatal de Baviera dirigida per Jurowski; per la Xina amb la Staatskapelle Dresden dirigida per Gatti; i per Alemanya, Àustria, Bèlgica i París amb l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham dirigida per Yamada. Com a artista destacat de la Simfònica de Toronto, durant aquesta temporada col·labora amb Welser-Möst i Gimeno.

En recital es presenta en importants sales de concerts, com el Concertgebouw d'Amsterdam, el Carnegie Hall i la Philharmonie de París, i a la temporada 2025-2026 debuta en recital a la Philharmonie de Berlín i a l'Òpera de Lió. Tocarà en festivals de prestigi, com el Klavier-Festival Ruhr i els d'Edinburg, Verbier, La Roque-d'Anthéron, Rheingau, Aspen i Tanglewood.

És artista exclusiu de Deutsche Grammophon i ha estat guardonat amb el premi Opus Klassik «Jove talent de l'any» 2024 per l'enregistrament de Waves. El seu segon CD, de 2024, inclou Les estacions de Txaikovski.

Nascut a París i criat a Montreal, la seva personalitat reflecteix la seva herència multicultural: refinació europea, dinamisme nord-americà i la llarga tradició cultural xinesa. Bruce Liu va estudiar amb Richard Raymond i Dang Thai Son.

Anna Prohaska

Soprano

La soprano austro-anglesa Anna Prohaska, guardonada amb el premi Opus Klassik a la millor cantant femenina de l'any 2024, va debutar als divuit anys a l'Òpera Còmica de Berlín interpretant el paper de Flora a *The turn of the screw* de Britten i, poc després, a l'Òpera Estatal Unter den Linden de Berlín, on va entrar a formar part de l'elenc als vint-i-tres anys. Des d'aleshores, ha desenvolupat una extraordinària carrera internacional amb alguns dels teatres d'òpera i orquestres més importants del món.

Entre els seus plans per a la temporada 2025-2026 hi ha el paper de la institutriu a *The turn of the screw*, dirigida per Deborah Warner per a l'Òpera de Roma; Ismène a *Antigone* en l'estrena mundial de Pascal Dusapin, dirigida per Klaus Mäkelä; el retorn a Zabelle a *Picture a day like this* de George Benjamin al Teatro di San Carlo; i Susanna a *Les noces de Figaro* amb l'Orquestra Simfònica de Montreal al Liceu de Barcelona.

Pel que fa als concerts, s'afegirà a la gira europea de l'Orquestra Simfònica de Toronto, amb la qual va actuar com a artista destacada la temporada 2024-2025, interpretant la *Quarta simfonia* de Mahler; també es reunirà amb Sir Simon Rattle per interpretar *El rai de la Medusa* de Henze amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera.

Durant aquesta temporada, actuarà amb l'Orquestra Filharmònica de Radio France, el Varian Fry Quartett de la Filharmònica de Berlín i el Phantasm Viol Consort. També continuarà de gira amb *Kafka Fragmente* de Kurtág, juntament amb la violinista Isabelle Faust.

Notes al programa

Serguei Rakhmàninov. Concert per a piano núm. 2 en Do menor, op. 18

Encara que resulti frívol, la immediata evocació del *Concert per a piano i orquestra núm. 2* de Rakhmàninov no es tradueix en el meu cap com l'opus 18 en Do menor del compositor universalment reconegut com l'últim bastió del romanticisme tardà. La primera impressió em trasllada a dues pel·lícules mítiques en què regna la música d'aquest epígon de la generació de Rimski-Kórsakov i Txaikovski. D'una banda, *Breu encontre*, on el britànic David Lean converteix en fil argumental per a un guió de Noël Coward el primer moviment del concert que obre el programa, considerat, més enllà de tots els escrits per a piano, una de les grans fites en la història de la música. La segona referència fílmica es redueix a la breu sentència de Billy Wilder a *La temptació viu a dalt*, quan, imaginant com seduir la sensual Marilyn Monroe, l'inexpert Tom Ewell pronuncia la sentència: «No falla mai».

Perquè si hi ha una cosa innegable en aquesta peça de refinada elegància és que mai no falla el poder de fascinació que, amb una senzillesa aparent, sustentada per un desplegament de subtils colors orquestrals, fa que l'oïdor sigui còmplice del virtuosisme que exigeix l'execució de la sèrie de línies melòdiques que Rakhmàninov comparteix amb les del seu *Tercer concert en re menor*. «Cada vegada que l'escolto em faig miques» serà la resposta en la pantalla de l'explosiva rossa a la successió de sorpreses que, després de la sèrie de campanades inicials que evoquen la infància del compositor, el concert va escampant amb generositat al llarg d'aquest primer moviment; curiosament, l'últim que Rakhmàninov va incorporar per rematar aquesta obra, amb la qual, després d'un parèntesi de tres anys, va poder recuperar el seu alè creatiu, perdut després de la decepció subsegüent a l'estrena el març de 1897 de la seva *Primera simfonia*, que havia imaginat la via perfecta per conquerir el selecte i exigent entorn del Cercle de Sant Petersburg afavorit pel filantrop Mitrofan Beliaiev. Alexander Glazunov oficiava com a ànima del cicle que, en la línia afavorida per Txaikovski —més oberta a occident que no pas la nacionalista defensada pel Grup dels Cinc—, agrupava els titans de la composició a la capital dels tsars, com Rimski-Kórsakov, Liàdov o el mateix Glazunov, responsable de la direcció la tarda infausta en què, com molts van opinar, no va realitzar una lectura adequada des del podi, fins al

punt que Cèsar Cui va comparar els resultats amb les set plagues d'Egipte. El catastròfic balanç va sumir aquell somiador de vint-i-quatre anys en un estat depressiu que va derivar en un trastorn psicossomàtic del qual se sentia incapaç de sortir. Durant tres anys només va aconseguir donar forma a obres menors i va encarrilar la seva activitat cap al piano, en el qual s'havia instruït des dels quatre anys, i, paral·lelament, cap a la direcció com a responsable musical, entre 1897 i 1898, de la Companyia Privada d'Òpera Russa. Els preparatius d'obres italianes i franceses també van ajudar Rakhmàninov a continuar unit a la música i a desenvolupar una personal expressivitat narrativa en descobrir de prop els ressorts interns de l'orquestra, que aviat dominaria. Així ho va destacar la crítica en la seva primera sortida internacional per debutar, l'abril de 1899, al Queens Hall de Londres dirigint dues obres seves. La Societat Filharmònica amfitriona esperava, a més, sentir-lo interpretar una obra pianística, preferiblement nova. Però l'únic concert de piano escrit fins aleshores, el seu opus 1, el considerava un treball de principiant, i no se sentia amb forces per escometre'n un de nou. Després de l'experiència londinenca, Rakhmàninov va tornar a Sant Petersburg per a l'estrena d'*A/eko*, la seva primera òpera completa, en la qual va comptar per al paper titular amb el famós baix Fiódor Xaliapin, que va esdevenir un amic inseparable i referència crucial per a l'obra que ens ocupa.

En una gira amb Xaliapin per Itàlia l'estiu de 1900, Rakhmàninov va començar a esbossar idees que, quan va tornar a l'agost, va plasmar en els moviments segon i tercer del concert que, amb ell mateix com a solista, va presentar el 15 de desembre d'aquell any al Saló de Columnes de l'Assemblea de la Noblesa moscovita, a les ordres del seu cosí i professor al Conservatori de Moscou Alexander Siloti. És obligat esmentar el prodigi amb el qual Rakhmàninov va superar aquella sotragada existencial. Va ser gràcies a la decisiva ajuda, durant els quatre mesos que van precedir el viatge a Itàlia, d'un prestigiós neuròleg i melòman moscovita, qui, recorrent a noves tècniques de la hipnosi, li va infondre seguretat per continuar endavant com a creador. Del reconeixement a l'aplom i l'autoconfiança que li va transmetre, en dona fe el fet que el concert, tal com avui l'escoltem, estrenat el 9 de novembre de 1901, complet després de gairebé un any de treball addicional, el dedicués al doctor Nicolai Dahl, artífex del miracle.

Gustav Mahler. *Quarta simfonia, en Sol major*

La *Quarta simfonia* és, juntament amb la *Primera*, la més popular de totes les compostes per Gustav Mahler. La proporcionada durada de l'obra, la senzillesa dels mitjans a partir d'una orquestra de moderada grandària sense tuba ni trombons, l'acumulació de melodies de fàcil assimilació i la consegüent senzillesa harmònica justifiquen la declaració de Schönberg: «Els grans mestres no tenen passatges bells, sinó obres completament belles». Mahler acabava de convertir-se al cristianisme, de manera que el paradís celeste esdevé una opció tangible, una cosa essencialment cobejosa. Des d'una perspectiva més oberta correspon a una Viena que respira serena, que gaudeix de la tranquil·litat d'allò quotidià i de la virtut de l'imperible. Tot just ha començat el segle XX i sembla improbable l'enfonsament d'aquest somni, que Mahler, com un vienès més, recrea en una obra no exempta, com pertoca, d'una certa inquietud: després del segon moviment traçat a la manera de «dansa de la mort» sorgeix la bellesa insuportable del tercer, una de les pàgines preferides de l'autor, i després el quart, el paradís. Però la mort és encara de per riure, i la canta un violí, afinat un to més alt, que destaca a través de l'ingenu procediment de la *scordatura*. Richard Strauss va sentenciar l'assumpte en afirmar sobre la *Quarta simfonia* de Mahler: «És el meu plat fort... sigui el que sigui, no en puc prescindir».

L'obra va ser composta entre 1899 i 1901, i representa un punt d'inflexió en la producció del compositor. La música de Mahler sol associar-se a la grandiloqüència i la complexitat existencial, però la *Quarta simfonia* sorprèn per l'accessibilitat melòdica i l'atmosfera evocadora. És una obra on la cerca d'allò transcendent s'expressa a través de la innocència i la promesa d'un cel ple de llaminadures, arbres fruiters i sants excèntrics: on sant Pere pesca, sant Joan és escorxador i santa Marta cuina mentre santa Cecília dirigeix l'orquestra celestial. Segons Leonard Bernstein, resulta increïble «la ingenuïtat d'un intel·lectual sofisticat [com Mahler]». Però cal tenir en compte que «l'ensenyament hebreu no promet res a l'home, no hi ha res després de la vida», només la satisfacció d'haver plagut Déu perquè s'han complert els manaments de la llei divina. I en la *Quarta simfonia* sorgeix el fascinant mecanisme del «nen jueu que advoca per un cel cristià en el qual podrà menjar de tot. És extraordinari».

VANGUARDISTA

1. (m. i f.) Persona que va per davant.
Que s'emociona amb la música clàssica.
Subscriber de La Vanguardia.

Orgullosos dels nostres més de **150.000 subscribers**,
que estimen la cultura i vibren amb cada representació musical.

Suma't a

LA VANGUARDIA

Egass
barcelona

Joies amb essència

www.egassbarcelona.com

Handmade

 [egass.jewels](https://www.instagram.com/egass.jewels)

Vine a sopar amb
la teva entrada del
concert i et regalem
una **copa de cava**.

CUINA OBERTA
tots els dies
de 13h a 00h

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona
Tlf. 93 319 30 33
reserves@7portes.com

Restaurant oficial del **bcn**
classics

www.7portes.com

@7Portes

Cicle BCN Clàssics 25\26

Organitzen:

TRITÓ

IBERMÚSICA
FUNDACION IBERMÚSICA

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Institut Català de les
Empreses Culturals

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Financiado por
la Unión Europea
NextGenerationEU

Pla de Recuperació,
Transformació i Resiliència

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

Col·laboren:

idealista

MAESTRO CHOCOLATERO SUIZO
DESDE 1845

Mitjans oficials:

Cat úsica

LA VANGUARDIA

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

@bcnclassics

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

MIXT

Paper i Donant
suport a la
silvicultura
responsable

FSC® C128359